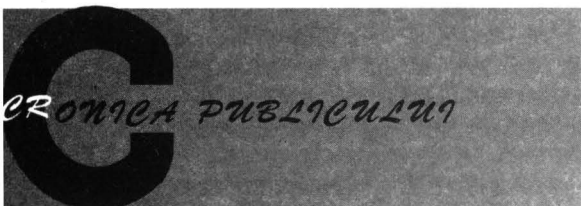

Mustață), de un prieten care trece mereu drept altcineva (Mihai Dinvale) și de un june homosexual (Eugen Cristian Motriuc) care-l va face și pe bigamul nostru să treacă drept... altceva.

Că nu rămânem cu mai nimic după spectacol sau că-l vom uita chiar după câteva zile e iarăși adevărat. Dar asta după ce ne-am deconectat în lege timp de aproape două ore, ceea ce nu mi se pare deloc puțin. Nici pentru sănătatea trupului, nici pentru aceea a minții. Drept care socot benefică și investiția coproducătorului acestui spectacol, Tofan Grup S.A. Căci între reprezentațiile care aduc lumea la teatru și cele care gonesc lumea din teatru se cuvine să n-avem nici o ezitare, în favoarea celor dintâi.

Face el, Dan Condurache, **ca toți dracii**, mai și **sare peste cal**, dar merită să fie văzut.

VICTOR PARHON

Seara de ajun a Crăciunului m-a prins în rândul doi al sălii Teatrului Mic. Motivul? O reprezentație cu piesa **Bigamul** de Ray Cooney, la care abia am găsit bilet.

O inimă proiectată de reflectoare pe cortina roșie, o melodie „Queen” s-au dorit un preambul la atmosfera spectacolului...

Un critic englez, întâlnit în programul spectacolului, susține că, la fel ca și Shakespeare, Cooney aparține esteticului, criticul care neglijează subiectele de mână a doua fiind, mai degrabă, un pedant decât un estet. Părerea mea e că esteticul nu admite, totuși, valori de mână a doua. Deci nu subiectul e de vină, cum spun unii, ci tratarea lui.

Interpretarea desăvârșește efectul prin exagerări gestice. Aproape că o interpretare mai puțin „angajată” ar fi salvat spectacolul. Spectatorului i se arată totul, nu i se lasă nici o posibilitate de interpretare proprie. Dana Dembinski și Cătălina Mustață (cele două soții) își joacă bine rolurile. Cu mult mai puține exagerări decât Dan Condurache, altfel stăpân absolut al personajului său. Totuși, în final, o dată cu acumularea încurcăturilor, jocul mult prea încărcat al actorilor creează o atmosferă grotescă. O mențiune pentru Eugen Cristian Motriuc, în rolul unui vecin homosexual, cu un joc agreabil și natural.

Bigamul e un spectacol la care se râde. Își atinge scopul. Dar se râde uneori forțat.

IOANA COSTIN

Bigamul de R. Cooney la Teatrul Mic (regia: Cristian Ioan)

O „COMEDIE ÎN CARE SE MĂNÂNCĂ” (citad din afișul spectacolului, sponsorizat de „Evenimentul zilei”)

După cum aflăm din programul spectacolului, piesa a avut săli pline oriunde a fost reprezentată – Londra, Paris, Budapesta, Frankfurt, New York.

Discuțiile privind valoarea textului și a spectacolului bucureștean rămân deschise, mai ales din perspectiva criticii de teatru. Iată ce spune publicul:

„O comedie drăguță, probabil prea țipată, prea șarjată. Este părerea mea, dar poate că sunt prea bătrână, poate că tineretului îi place. Mi-a oferit însă un moment plăcut”.

„Subiectul e comercial, dar interpretarea m-a satisfăcut pe deplin. Consider că este o reușită. Spectacolul va ține mult timp stagiunea deschisă. Constat, totuși, că premierele nu sunt atât de numeroase ca acum un an sau doi. M-a surprins faptul că la Teatrul Național nu s-au reluat **Rivalii** sau **Goana după fluturi**, pe care doream să le văd”.

„Este unul dintre spectacolele cele mai bune pe care le-am văzut până acum și cred că va avea spectatori multă vreme de aici încolo”.

„Vin la teatru pentru prima dată după mai mulți ani. Spectacolul este foarte bine jucat, dar mă întreb cum a putut prelua Teatrul Mic o

asemenea piesă. În timpul studenției am văzut aici spectacole excepționale. Nu știu ce se întâmplă...”

„A fost frumos, mi-a plăcut interpretarea. Am venit pentru Dan Condurache”.

„E un spectacol foarte bun. Distribuția este bine aleasă. Am dorit să-l revăd pe Dan Condurache după ce l-am urmărit în **Fazanul**”.

„N-am venit în mod special pentru o comedie. Interpretarea cam lasă de dorit, după părerea mea, dar e amuzant”.

„Foarte interesant și amuzant. Subiectul piesei e interesant pentru realitatea în care trăim. Știam că e o comedie, de aceea am venit, și mi-a plăcut”.

„Este o comedie ușoară, de sfârșit de săptămână, la care lumea vine să se delecteze și mai puțin să gândească. De altfel, sala a fost plină, mulți agreează genul. Eu am venit pentru actori. După **Pescărușul** am dorit să văd și alt gen de spectacol. Încerc să văd tot ce se joacă în București. Am fost și la alte comedii, **Puricele**, **Scandal în culise**, care mi s-au părut mai bune decât **Bigamul**.”

IULIA MACARIE